M. 15091: 1-2

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

(översättn. 1 sid.)

Belgien

uppt. år 1952

Svar å LUF 85 rör. hästkött o. hästslak[t]
m. m. s. 1-2

Belgien

M. 15091:1.

V. VAN HOVE-GEERTS
SLACHTER
Herenthalschebaan, 142, DEURNE-Antw.
BELGIE — Tel. 3552.79

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

(29)

Deurne 18-5-52.

Estimataj Sinjoroj.

Respondante al via alvoko pro informoj, pri la buĉado de ĉevaloj kaj la uzado de ĝia viando kiel nutraĵon, mi metas mian eksperimenton je via dispono.

Komence mi prezentas min al vi. Mia tuta vivo mi estas buĉisto en la urbo buĉejo de Antverpeno. Do mi nur okupas min pri buĉado ĝenerale. Mi ne estas viand'komercisto, do la farvendo de ia speco ne havas specialan intereson por mi. 53 jaraĝa mi supozas ke mi povas paroli iom sperte.

1/ Jam antaŭ la unua mond'milito, estis importataj ĉevaloj por mortigado el la minejoj de Anglio ĉar la landa produktado ne sufiĉas por la konsumado. Ne nur la laborista klaso kutimas manĝi ĝin anstataŭ bovaĵon, bakita, rostigita, boligita aŭ stufigita. Ankaŭ la ĉevalviando estas uzata por la fabrikado de diversspecaj kolbasoj. Tiu kutimo ĝis nun ne ankoraŭ ŝanĝis.

2/ La mortigado de ĉevaloj certe ne estas malhonora profesio. Por hundoj kaj katoj speciala instituto ekzistas, kie oni povas gardigi aŭ mortigi tiajn dombestojn.

3/ La respondo al tiu demando estas

Belgien

(29)

M. 15091:2.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Komprenita en la unua kaj dua respondo.

4/ La ĉevalo estas mortigata per speciala aparato, kiu frakasas la cerbon, pinto kiu per eksplodo penetras en la kranio. Kaj poste oni elfluigas la sangon per tranĉo en la brusto. La mortigadon de hundoj kaj katoj la instituto prizorgas tiun aferon, ĉar ĝi estas metita sub oficiala kontrolo.

Jen responditaj viajn demandojn. Miaj klarigoj, eble konciza, mi esperas tamen, povos kontentigi Vin. Por eventuale pliaj informoj mi restas je via dispono

Kun vere samideanaj salutoj.

J. Van Hoo[illegible]

Belgien

M. 15091.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

(29)

Som svar på Edert upprop angående upplysningar om slaktning av hästar och användningen av sådant kött till människoföda, vill jag ställa mitt experiment till Edert förfogande.

Till en början vill jag presentera mig för Eder. Hela mitt liv har jag varit slaktare i stadsslakthuset i Antwerpwn. Jag sysselsätter mig alltså med slaktbing i allmänhet. Jag är ej kötthandlare, varföt jag ej intresserar mig för utminutering av något slag. Vid 53 års ålder tror jag mig kunna tala med en smula erfarenhet.

1. Redan före första världskriget importerades från gruvorna i England hästar för slaktning, ty landets egen produktion räckte ej upp konsumtionen. Ej blott arbetarklassen brukar äta det istället för nötkött, uggkokt,rostat,kokat eller stuvat, hästköttet användes även för framställande av olika slag av korv. Denna vana har hittills ännu ej ändrats.

2. Dödandet av hästar är säkerligen ej ett vanhedrande yrke. För hundar och kattor finns det ett särskilt institut där man kan förvara eller döda sådana djur.

3. Svaret på denna fråga ligger i de båda föregående.

4. Hästen dödas medelst en särskild apparat, som krossat hjärnan, en spets som skjutes in i skallen med ett skott, och sedan låter man blodet rinna av med ett snitt i bröstet. Dödandet av hundar och kattor ombesörjes av institutet, ty detta är ställt under särskild kontroll.

Därmed har jag besvarat Edra frågor. Mina förklaringar, en aningkortfattade, hoppas jag i alla fall är tillfredsställande. För ev. ytterligare upplysningar står jag gärna till tjänst.

V. VAN HOVE-GEERTS